

LIED ZONDER MUZIEK

Lucienne Stassaert

Mijn God, niet meer te herkennen
zo dolgedraaid is uw wereld,
waar ook is de stilte op de vlucht.

Als een bedreigde toeverlaat
die ons behoedt voor denkbeelden

om de moed op te geven
schuilt een moegetergde ziel

in al wat leeft, in al wat sterft.
Als U een engel zou vragen
hogere sferen te verlaten

en voor even af te dalen
naar dit chagrijnige gebied

dan zou ik weer kunnen zingen
als een opgetogen vogel

met moeder natuur als zuurstof
voor vers bloed in oude dromen,

maar nog is er geen licht te zien
dat uw nabijheid openbaart -

Mijn God, ik kom adem te kort
om het gemis te bekennen

sinds U alsnog bent verdwenen
in de loop van mijn lang leven

zonder houvast, zonder uitzicht
met muziek als beschermengel
die al het sublieme verklankt.

Soms vliegt mijn stem opnieuw op
gevuld met herinneringen

Hoe ik ooit in U geloofde
als in een gegeven wonder

komt Jezus-Christus van zijn kruis
om een oude vrouw te troosten

tijdens ultieme momenten
van verzoening met een leven

op de bosrand van de twijfel
of U goed en wel nog bestaat
hier, op deze kale wereld

waar bossen opgeofferd worden,
waar geld het voor het zeggen heeft

als een orkaan met nieuwe naam
met alweer in het middelpunt

het Niets dat zich verder uitstrekt
als een niet meer te bedwingen kwaal
waarvoor gebeden ontbreken

die men vroeger tot U richtte
soms met een al gebroken hart

maar met een springlevende ziel -
Mijn God, ik moet nu toegeven

hoe gehavend de mijne is
vol zwarte vlekken van schimmen

die steeds voor mijn ogen dansen
zodat ik U als een blinde

nog maar op de tast kan vinden,
de ene keer als een troostprijs
of slechts als een vallende ster.

Uw zoon viel neer op Golgotha,
riep U voor de laatste keer aan.

Het is zijn stem die ik aanhoor
als de leegte me overvalt

en ik naar woorden blijf zoeken
om mijn angst te verdoven,
stilaan te kunnen beheersen

al wat mijn ziel op de proef stelt
of ik nog wel in staat zal zijn

mij uw liefde in te prenten
als een reddingsmiddel

op een nachtzwarte aarde
bol van leugens, verzet en hoop

dat U als een droombeeld, verweg,
als de dood mij te machtig wordt

voor mij verschijnt als de bliksem
die me in lichterlaaie zet.